

Bryssel den 15.7.2020
COM(2020) 314 final

2020/0148 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning

{SEC(2020) 271 final} - {SWD(2020) 129 final} - {SWD(2020) 130 final} -
{SWD(2020) 131 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Rättvis beskattning är en av de centrala grunderna för den europeiska sociala marknadsekonomi och en av de viktigaste pelarna i kommissionens åtagande för ”en ekonomi för människor”¹. Rättvis beskattning främjar sociala rättvisa och likvärdiga förutsättningar i EU. Ett rättvist beskattningssystem bör bygga på skatteregler som säkerställer att alla betalar sin beskärda del, samtidigt som det är enkelt för skattebetalarna att följa reglerna, vare sig de är företag eller privatpersoner. En rättvis och effektiv beskattning är avgörande för att trygga tillräckliga intäkter för offentliga investeringar i människor och infrastruktur, och samtidigt skapa ett företagsklimat på den inre marknaden där innovativa företag kan blomstra.

Covid-19-pandemin innebär att det är ännu mer brådskande att skydda de offentliga finanserna och begränsa pandemins socioekonomiska följder. Medlemsstaterna kommer att behöva tillräckliga skatteintäkter för att finansiera sina stora insatser för att begränsa de negativa ekonomiska effekterna av åtgärderna mot covid-19-pandemin samtidigt som det säkerställs att de mest utsatta grupperna inte tvingas bära bördan av höjningen av dessa intäkter. Att säkerställa skatterättvisa genom att förhindra skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt har blivit viktigare än någonsin. I detta sammanhang är det avgörande att förstärka det administrativa samarbetet och det automatiska utbytet av upplysningar för att stärka kampen mot skatteflykt och skatteundandragande i unionen. Såsom kommissionen betonar i sitt meddelande *EU vid ett vägskäl – bygga upp och bygga nytt för nästa generation*², kommer den att vidta kraftfullare åtgärder mot skattebedrägeri och andra otillbörliga metoder för att säkerställa att solidaritet och rättvisa står i centrum för återhämtningen. Detta kommer att hjälpa medlemsländerna att generera de skatteintäkter de behöver för att reagera på de omfattande utmaningarna i samband med den pågående krisen.

Detta lagstiftningsförslag ingår i ett paket för rättvis och enkel beskattning för att stödja EU:s återhämtning. Förslaget omfattar ett meddelande med en handlingsplan som innehåller ett antal kommande initiativ för rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin³ och ett meddelande från kommissionen om goda styrelseformer på skatteområdet i EU och resten av världen⁴, där kommissionen kommer att se över de framsteg som har gjorts för att förbättra styrelseformerna på skatteområdet såväl i EU som i resten av världen och föreslå områden som kan förbättras.

Under de senaste åren har EU koncentrerat sina insatser på att bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt och öka transparensen. Stora förbättringar har gjorts, särskilt när det gäller informationsutbytet, men utvärderingen⁵ av tillämpningen av rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om

¹ Europeiska kommissionen, *Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission, 2019–2024 – En ambitiösare union*, https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_sv.pdf.

² COM(2020) 456 final.

³ COM(2020) 312 final.

⁴ COM(2020) 313 final.

⁵ Europeiska kommissionen, arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Evaluation of the Council Directive 2011/16/EU on administrative cooperation in the field of taxation and repealing Directive 77/799/EEC*, SWD(2019) 328 final.

beskattning⁶ visade att det fortfarande finns ett behov av att förbättra de befintliga bestämmelserna om alla former av utbyte av upplysningar och administrativt samarbete. Begreppen upplysningar som kan antas vara relevanta och begäranden om upplysningar för en grupp skattebetalare var ett av de mest problematiska inslagen i ramen eftersom de inte var tydliga.

Utvärderingen visade också att reglerna för användning av samtida kontroller och för att tillåta tjänstemän från en medlemsstat att vara närvarande och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat saknade rättslig grund i några av de nationella systemen, vilket för närvarande förhindrar en effektiv tillämpning av dessa bestämmelser. Denna punkt diskuteras mer i detalj i en rapport 2018 från det gemensamma forumet för internprissättning i EU⁷. Rapporten bygger på medlemsstaternas befintliga praxis att informera om brister och innehåller förslag på möjliga förbättringar av användningen av kontroller av internprissättningen i två eller fler medlemsstater. I rapporten rekommenderades antagandet av en samordnad strategi för kontroller av internprissättningen, vilket skulle bidra till att den inre marknaden fungerar bättre på två fronter: skatteförvaltningarna skulle få ett transparent och effektivt verktyg för att underlätta fördelningen av beskattningsrättigheter, samtidigt som förekomsten av dubbelbeskattning och dubbel icke-beskattning förhindras.

Det finns därför ett tydligt behov av att förbättra den nuvarande ramen för utbyte av upplysningar och administrativt samarbete i EU. I början av sitt mandat betonade kommissionens ordförande att det är nödvändigt att undersöka hur samarbetet mellan de nationella myndigheterna kan förbättras⁸. Det står således klart att förbättringar av utbytet av upplysningar och det administrativa samarbetet i EU spelar en central roll.

Förutom att förstärka de befintliga reglerna behöver det administrativa samarbetet även utvidgas till att omfatta nya områden i EU för att hantera utmaningarna i samband med digitaliseringen av ekonomin och hjälpa skatteförvaltningarna att bättre och mer effektivt uppbära skatt och hålla jämna steg med utvecklingen. Den digitala plattformsekonomis karaktär innebär att det är mycket svårt för skatteförvaltningarna att spåra och upptäcka beskattningsbara händelser. Problemet förvärras i synnerhet om sådana transaktioner görs via digitala plattformsoperatörer som är etablerade i en annan jurisdiktion. Säljare rapporterar inte sina inkomster för att tillhandahålla tjänster eller sälja varor via digitala plattformar, vilket skapar underskott i medlemsstaternas skatteintäkter. Dessa säljare får också en fördel jämfört med säljare som inte är aktiva på digitala plattformar. Om denna lucka i lagstiftningen inte rättas till kan målet för rättvis beskattning inte uppnås.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Den föreslagna lagstiftningen behandlar den breda politiska prioriteringen för transparens vid beskattning, vilket är en förutsättning för en effektiv kamp mot skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Under de senaste åren har EU:s medlemsstater enats om en rad rättsliga instrument på området för transparens som utgör en del av det nära samarbete som de nationella skattemyndigheterna ska bedriva för utbyte av information. Rådets direktiv 2011/16/EU ersatte direktiv 77/799/EEG och utgjorde början på ett ökat administrativt

⁶ Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁷ Gemensamt forum för internprissättning i EU, *A Coordinated Approach to Transfer Pricing Controls within the EU*, JTPF/013/2018/EN, oktober 2018.

⁸ Uppdragsbeskrivning till Paolo Gentiloni, kommissionsledamot med ansvar för ekonomi, från kommissionens ordförande Ursula von der Leyen av den 10 september 2019.

samarbete mellan skattemyndigheterna i EU. Genom det infördes användbara verktyg för bättre samarbete på följande områden:

- (1) Utbyte av upplysningar på begäran.
- (2) Spontant utbyte.
- (3) Automatiskt utbyte om en uttömmande förteckning av områden (t.ex. inkomster från anställning, styrelsearvoden, livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra direktiv, pensioner samt ägande av och inkomster från fast egendom).
- (4) Utländska tjänstemäns deltagande i administrativa utredningar.
- (5) Samtidiga kontroller.
- (6) Meddelanden om skattebeslut till andra skattemyndigheter.

Rådets direktiv 2011/16/EU har ändrats ett antal gånger genom följande initiativ:

- Rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014⁹ (DAC2) om automatiskt informationsutbyte om finansiella konton i skattefrågor mellan medlemsstaterna på grundval av OECD:s gemensamma rapporteringsstandard som föreskriver det automatiska utbytet av information om finansiella konton som innehas av utländska aktörer.
- Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015¹⁰ (DAC3) vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor.
- Rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016¹¹ (DAC4) vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar om landsrapportering mellan skattemyndigheter.
- Rådets direktiv (EU) 2016/2258 av den 6 december 2016¹² (DAC5) om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller skattemyndigheters tillgång till information för bekämpning av penningtvätt
- Rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018¹³ (DAC6) om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang
- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Direktivets befintliga bestämmelser samverkar med den allmänna dataskyddsförordningen¹⁴ i flera fall där personuppgifter blir relevanta och innehåller samtidigt särskilda bestämmelser och garantier. De föreslagna ändringarna följer och respekterar dessa garantier. Eventuella

⁹ Rådets direktiv (EU) 2014/107 av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 359, 16.12.2014, s. 1).

¹⁰ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 332, 18.12.2015, s. 1).

¹¹ Rådets direktiv (EU) 2016/881 av den 25 maj 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (EUT L 146, 3.6.2016, s. 8).

¹² Rådets direktiv (EU) 2016/2258 av den 6 december 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller skattemyndigheters tillgång till information för bekämpning av penningtvätt (EUT L 342, 16.12.2016, s. 1).

¹³ Rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (EUT L 139, 5.6.2018, s. 1).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

negativa effekter för personuppgifter kommer att minimeras med hjälp av it-åtgärder och procedurmässiga åtgärder. Datautbytet kommer att ske via ett säkert elektroniskt system som krypterar och dekrypterar uppgifterna, endast behöriga tjänstemän vid skatteförvaltningarna bör ha tillgång till denna information. Som gemensamma personuppgiftsansvariga kommer de att ha ansvaret för att garantera en säker och specifik datalagring.

Kommissionen arbetar aktivt inom flera politikområden som är relevanta för den digitala ekonomin, inbegripet digitala plattformoperatörer som omfattas av det föreslagna initiativet. Det föreslagna initiativet inkräktar inte på andra samtidigt pågående kommissionsprojekt, eftersom det är särskilt ämnat att hantera vissa skatterelaterade frågor. Det påverkar inga eventuella informationskrav som kan övervägas för leverantörer av digitala tjänster som en del av paketet för digitala tjänster inom ramen för den kommande översynen av det gällande direktivet om e-handel¹⁵, eller initiativ som syftar till att förbättra arbetsvillkoren för personer som arbetar via digitala plattformar.

De föreslagna reglerna omfattar gräsrotsfinansieringstjänster som består av både investerings- och lånebaserad gräsrotsfinansiering. Mot bakgrund av detta och för att säkerställa överensstämmelse med unionens politiska åtgärder för reglering av finansmarknaden avser definitionen av gräsrotsfinansieringstjänster och leverantörer av sådana tjänster den relevanta lagstiftningen på det området.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) utgör den rättsliga grunden för lagstiftningsinitiativ på området direkt beskattning. Även om ingen uttrycklig hänvisning till direkt beskattning görs, hänvisas det i artikel 115 till direktiv om tillnärmning av nationell lagstiftning, eftersom dessa har direkt inverkan den inre marknadens upprättande eller funktion. För att detta villkor ska vara uppfyllt är det nödvändigt att den föreslagna EU-lagstiftningen på området direkt beskattning syftar till att korrigera befintliga inkonsekvenser i den inre marknadens funktion. Med tanke på att de upplysningar som utbyts enligt direktivet även kan användas i fråga om mervärdesskatt och andra indirekta skatter anges även artikel 113 i EUF-fördraget som rättslig grund.

Syftet med det föreslagna initiativet är att ändra direktivet, vilket innebär att den rättsliga grunden förblir densamma. De föreslagna reglerna, som har som mål att förbättra den befintliga ramen för utbyte av upplysningar och för administrativt samarbete, avviker inte heller från direktivets syfte. Det är viktigt att påpeka att de föreslagna ändringarna kommer att ge en tydlig definition av upplysningar som kan antas vara relevanta och en tydlig rättslig ram för genomförandet av gemensamma revisioner. En enhetlig tillämpning av dessa bestämmelser kan endast uppnås genom tillnärmning av de nationella lagarna.

Utöver den befintliga ramen innehåller förslaget regler om digitala plattformslieferantörers rapportering för att komma till rätta med de problem som uppstår i samband med användningen av digitala plattformar inom ett antal olika verksamhetsområden. Plattformarnas digitala karaktär ger säljare av varor och tjänster möjlighet att utnyttja sådana

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

digitala plattformar för att bedriva sin verksamhet, samtidigt som de kanske inte rapporterar inkomst i bosättningsmedlemsstaten. Detta kan leda till nackdelar för medlemsstaterna i form av odeklarerad inkomst och förlust av skatteintäkter. En sådan situation ger även upphov till orättvis skattekonkurrens mot privatpersoner eller företag som inte bedriver sin verksamhet via digitala plattformar, vilket snedvrider den inre marknadens funktion. Härav följer att en sådan situation bara kan lösas genom ett enhetligt tillvägagångssätt såsom föreskrivs i artikel 115 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I förslaget beaktas subsidiaritetsprincipen fullt ut i enlighet med artikel 5 i EUF-fördraget. Det handlar om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Detta omfattar vissa ändringar av reglerna för att förbättra de befintliga bestämmelserna om gränsöverskridande samarbete mellan skatteförvaltningar från olika medlemsstater. Förslaget innebär även att räckvidden för automatiskt utbyte av upplysningar utvidgas till att omfatta digitala plattformsoperatörer, genom att de blir skyldiga att rapportera om inkomst som genererats av de säljare av varor och tjänster som använder de berörda plattformarna.

Det finns stora skillnader i medlemsstaternas tillämpning av direktivets befintliga bestämmelser. En del medlemsstater är villiga att samarbeta fullständigt och utbyta upplysningar, medan andra intar en restriktiv hållning eller till och med vägrar att utbyta upplysningar. Vissa bestämmelser har dessutom visat sig vara otillräckliga för att tillgodose skatteförvaltningarnas behov av att samarbeta med andra medlemsstater över tid.

Den ökade användningen av digitala plattformar för att tillhandahålla tjänster och sälja varor har lett till att säljare lämnar in inkonsekventa inkomstdeklarationer, vilket utgör en hög risk för skatteundandragande. Ett fåtal medlemsstater har infört rapporteringskrav i sina nationella lagstiftningar, men erfarenheten visar att nationella bestämmelser mot skatteundandragande inte är helt effektiva, särskilt inte när de berörda verksamheterna är gränsöverskridande.

Rättslig säkerhet och klarhet kan endast säkerställas genom att dessa brister åtgärdas med hjälp av en enda regeluppsättning som gäller för alla medlemsstater. Den inre marknaden behöver en robust mekanism för att ta itu med dessa kryphål på ett enhetligt sätt och korrigera befintliga snedvridningar genom att säkerställa att skattemyndigheterna får relevant information i god tid. En harmoniserad rapporteringsram för EU förefaller vara absolut nödvändig, särskilt mot bakgrund av den rådande gränsöverskridande dimensionen av de tjänster som tillhandahålls av plattformsoperatörerna. Med tanke på att rapporteringskravet för inkomster från användning av digitala plattformar främst syftar till att informera skattemyndigheterna om verksamheter med en dimension som sträcker sig utöver en enda jurisdiktion, är det nödvändigt att inleda ett sådant initiativ genom åtgärder på EU-nivå för att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt vad gäller det konstaterade problemet.

Därför har EU bättre förutsättningar än de enskilda medlemsstaterna att lösa de problem som har identifierats och säkerställa att systemet för utbyte av upplysningar och administrativt samarbete är ändamålsenligt och fullständigt. För det första kommer detta att säkerställa en enhetlig tillämpning av reglerna i EU. För det andra kommer alla digitala plattformar som omfattas att vara föremål för samma rapporteringskrav. För det tredje kommer rapporteringen att kompletteras med utbyte av upplysningar, vilket ger skatteförvaltningarna en heltäckande uppsättning uppgifter om inkomster från digitala plattformar.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget syftar till att förbättra direktivets befintliga bestämmelser och utvidga omfattningen av automatiska utbyten till att omfatta vissa specifika upplysningar som rapporteras av digitala plattformsoperatörer. Förbättringarna går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet för utbyte av upplysningar och mer generellt, administrativt samarbete. Med tanke på att de konstaterade snedvridningarna av den inre marknadens funktion vanligen expanderar utanför en enskild medlemsstats gränser, utgör de gemensamma EU-reglerna det minimum som krävs för att hantera problemen på ett effektivt sätt.

De föreslagna reglerna bidrar således till en tydligare, enhetligare och mer ändamålsenlig tillämpning av direktivet, vilket leder till att målen kan uppnås på ett bättre sätt. Det föreslagna kravet att digitala plattformsoperatörer ska rapportera om sina användares, dvs. säljares, inkomst ger också en fungerande lösning för att motverka skatteundandragande genom användning av mekanismer för utbyte av upplysningar som redan har provats för DAC2 och DAC4. Det föreslagna initiativet utgör en proportionell lösning på de inkonsekvenser som har identifierats i direktivet och syftar även till att hantera problemet med skatteundandragande.

- **Val av instrument**

Förslaget har en dubbel rättslig grund: artiklarna 113 och 115 i EUF-fördraget, där det uttryckligen anges att lagstiftningen på detta område bara kan antas i form av ett direktiv. Det är därför inte tillåtet att använda någon annan typ av EU-rättsakt när det gäller bindande regler om beskattning. Dessutom utgör det föreslagna direktivet den sjätte ändringen av direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Det följer således rådets direktiv 2014/107/EU, (EU) 2015/2376, (EU) 2016/881, (EU) 2016/2258 och (EU) 2018/822.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Utvärderingar av befintlig lagstiftning**

Under 2019 utvärderade kommissionen¹⁶ ändamålsenligheten, effektiviteten, relevansen, samstämmigheten och det europeiska mervärdet i fråga om de befintliga reglerna för administrativt samarbete på området för direkt beskattning. Utvärderingen visade att samarbetet ger viktiga fördelar, men att det fortfarande finns utrymme för förbättringar. Den visade också att skillnader kvarstår när det gäller medlemsstaternas utnyttjande av de tillgängliga verktygen för administrativt samarbete. De upplysningar som utbyts skulle kunna användas på ett mer effektivt sätt och fördelarna med samarbetet skulle kunna analyseras mer övergripande. Detta lagstiftningsförslag baseras på utvärderingen och innehåller en uppsättning särskilda insatser för att det administrativa samarbetet ska fungera bättre.

- **Samråd med berörda parter**

Den 10 februari 2020 inledde kommissionen ett offentligt samråd för att samla in synpunkter om vägen framåt vad gäller EU:s åtgärder för att förstärka ramen för utbyte av upplysningar i fråga om beskattning. Ett flertal möjliga alternativ lades fram och berörda parter gav sin syn genom totalt 37 svar. Kommissionen genomförde även riktade samråd genom att anordna ett möte den 27 februari 2020 med flera företrädare för digitala plattformsoperatörer. Företrädarna för de digitala plattformsoperatörerna var eniga om fördelarna med en standardiserad EU-rättslig ram för att samla in information från plattformar jämfört med flera

¹⁶ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar (nr 2).

olika nationella rapporteringsregler. Företrädarna har även förespråkat en lösning liknande den gemensamma kontaktpunkt som finns för mervärdesskatt, eftersom det då skulle vara möjligt att rapportera upplysningar endast till skatteförvaltningen i den medlemsstat där plattformen är etablerad.

Resultaten av det offentliga samrådet visade att de gemensamma revisionernas roll behöver stärkas inom ramen för det administrativa samarbetet på EU-nivå.

- **Medlemsstaternas samråd**

Kommissionen genomförde riktade samråd via ett frågeformulär som skickades ut till medlemsstaterna. Den 26 februari 2020 anordnade generaldirektoratet för skatter och tullar ett möte i arbetsgrupp IV och medlemsstaterna gavs möjlighet att diskutera ett eventuellt förslag om ändring av direktivet om administrativt samarbete. Mötet inriktades på rapportering och utbyte av upplysningar om inkomst från digitala plattformar.

Stödet var överlag brett för ett eventuellt EU-initiativ för utbyte av upplysningar om säljares inkomster via digitala plattformar. En majoritet av medlemsstaterna förordade ett brett tillämpningsområde för den nya rättsliga ramen, som utöver inkomst från uthyrning av fast egendom och tillhandahållande av personliga tjänster även skulle omfatta försäljning av varor, uthyrning av transportsätt och gräsrotsfinansieringstjänster.

- **Samrådets resultat**

Resultaten från såväl det offentliga samrådet som de riktade samråden visar att det förefaller råda enighet kring de utmaningar som de nya reglerna för digitala plattformsoperatörer bör sikta på att åtgärda: underrapportering och ineffektivitet inom den digitala plattformsekonomin och behovet av att förbättra EU:s nuvarande ram för administrativt samarbete, exempelvis i fråga om gemensamma revisioner.

- **Konsekvensbedömning**

Kommissionen genomförde en konsekvensbedömning av de relevanta politiska alternativen som fick ett positivt yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll den 5 maj 2020 (SEC(2020) 271 final)¹⁷. Nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett antal rekommendationer om förbättringar som har beaktats i den slutliga konsekvensbedömningsrapporten (SWD(2020) 131 final)¹⁸. De olika alternativen har bedömts mot kriterierna om ändamålsenlighet, effektivitet och samstämmighet i jämförelse med ett grundscenariot. På den högsta analysnivån görs ett val mellan utgångsscenario (status quo) eller grundscenariot och ett scenario där kommissionen skulle agera antingen via lagstiftningsåtgärder eller via andra åtgärder. Andra åtgärder skulle innebära utfärdande av en rekommendation. Lagstiftningsalternativet omfattade ett lagstiftningsinitiativ för att ändra vissa specifika delar av den befintliga ramen för administrativt samarbete.

En lagstiftningsändring ansågs vara det alternativ som är att rekommendera när det gäller ändringar av befintliga regler, i syfte att säkerställa samstämmighet och ändamålsenlighet.

Vad beträffar digitala plattformsoperatörer visar konsekvensbedömningen att alternativet med lagstiftning på EU-nivå är det lämpligaste för att uppfylla de fastställda politiska målen. Utgångs- eller grundscenariot visade sig vara det minst ändamålsenliga, effektiva och

¹⁷ (Lägg till hänvisning till nämndens yttrande).

¹⁸ (Lägg till hänvisning till den slutliga konsekvensbedömningsrapporten).

samstämmiga alternativet. Till skillnad från grundscenariot skulle en obligatorisk gemensam standard på EU-nivå säkerställa att alla skatteförvaltningar i EU har tillgång till samma typ av upplysningar. Med andra ord skulle alternativet med lagstiftningsåtgärder på EU-nivå innebära att alla skatteförvaltningar har samma förutsättningar att få tillgång till upplysningar som samlas in för ett fastställt skatteändamål. Detta möjliggör även automatiskt informationsutbyte på EU-nivå på grundval av gemensamma standarder och specifikationer. När detta scenario genomförs är det enda scenariot genom vilket skattemyndigheterna i den medlemsstat där säljaren har sin hemvist kan kontrollera att säljaren korrekt har rapporterat sin inkomst via digitala plattformar, utan behov av tillfälliga och tidskrävande begäranden och förfrågningar. En obligatorisk gemensam rapporteringsstandard på EU-nivå skulle dessutom säkerställa att digitala plattformsoperatörer inte ställs inför splittrade nationella lösningar när det gäller skatterelaterade rapporteringskrav.

Ekonomiska konsekvenser

Fördelar

Skyldigheten att rapportera inkomst från digitala plattformar och utbytet av sådana upplysningar kommer att bidra till att medlemsstaterna får fullständig information för att uppbära skatteinkomster. Gemensamma rapporteringsregler kommer även att bidra till att skapa likvärdiga förutsättningar mellan säljare som använder digitala plattformar och säljare som inte gör det, och mellan de digitala plattformsoperatörerna, som för närvarande kan omfattas av mycket olika rapporteringskrav. Transparens när det gäller inkomster som säljare har förvärvat via digitala plattformar skulle skapa mer likvärdiga förutsättningar mellan dessa säljare och mer traditionella företag.

Ett enhetligt och obligatoriskt EU-instrument skulle även ha positiva sociala verkningar och bidra till en positiv uppfattning i fråga om skatterättvisa och en rättvis bördefördelning mellan skattebetalarna. Det antas att ju bredare räckvidden för reglerna är desto starkare blir uppfattningen om skatterättvisa, med tanke på att det finns problem med underrapportering inom alla verksamheter. Samma resonemang är tillämpligt på fördelarna i form av en rättvis bördefördelning: ju bredare räckvidd för de politiska åtgärderna, desto bättre kan medlemsstaterna säkerställa att den skatt som ska betalas verkligen uppbärs. De skattemässiga fördelarna med åtgärder på EU-nivå är mycket större om rapporteringskravet har en bred räckvidd, dvs. att det är tillämpligt på alla tjänster och all varuförsäljning. Om räckvidden skulle begränsas till att endast omfatta EU-baserade plattformar skulle skatteintäkterna för varje alternativ kunna minska betydligt.

Kostnader

Oavsett räckvidden uppskattas engångskostnaderna för att genomföra automatisk EU-omfattande rapportering uppgå till hundratals miljoner euro för samtliga digitala plattformsoperatörer och skatteförvaltningar, medan de löpande kostnaderna uppskattas till tiotals miljoner euro. Engångskostnader och löpande kostnader uppkommer huvudsakligen i samband med utveckling och drift av it-system. Skatteförvaltningarna kommer även att ha verkställighetskostnader. För att uppnå kostnadseffektivitet uppmuntras medlemsstaterna att möjliggöra digital rapportering och att säkerställa driftskompatibilitet mellan de olika systemen samt på uppgiftsnivå mellan de digitala plattformarna och skatteförvaltningarna i möjligaste mån.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget är utformat för att minska regelbördan för digitala plattformoperatörer, skattebetalare och skatteförvaltningar. De föreslagna reglerna innebär ett proportionellt svar på det konstaterade problemet, eftersom de inte går utöver vad som är nödvändigt för att nå målet i fördragen för en bättre fungerande inre marknad utan snedvridning. De gemensamma reglerna kommer att vara begränsade till att skapa den absolut nödvändiga gemensamma ramen för att rapportera inkomster från digitala plattformar. Till exempel: i) reglerna säkerställer att det inte förekommer någon dubbelrapportering (dvs. en enda kontaktpunkt för registrering och rapportering), ii) det automatiska utbytet begränsas till berörda medlemsstater, och iii) medlemsstaterna kommer att behålla den suveräna kontrollen över åläggande av sanktioner i händelse av bristande efterlevnad. Harmoniseringen går inte heller längre än till att säkerställa att de behöriga myndigheterna informeras om förvärvad inkomst. Därefter är det upp till medlemsstaterna att besluta om den skatt som ska betalas.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta direktiv iakttar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den uppsättning dataelement som ska överföras till medlemsstaterna är definierad på så sätt att endast de minimiuppgifter som är nödvändiga för att upptäcka lagstridig underrapportering eller avsaknad av rapportering fångas upp, i enlighet med kraven i den allmänna dataskyddsförordningen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Se finansieringsöversikt för rättsakt.

5. INGÅENDE REDOGÖRELSE FÖR DE SPECIFIKA BESTÄMMELSERNA I FÖRSLAGET

Syftet med förslaget är att föreslå ändringar av de befintliga bestämmelserna om utbyte av upplysningar och administrativt samarbete samt utvidga omfattningen av det automatiska utbytet av upplysningar med avseende på de upplysningar som rapporteras av digitala plattformoperatörer. Rapporteringsreglerna för digitala plattformoperatörer är inspirerade av OECD:s arbete på området.

i) Utbyte av upplysningar på begäran

- **Standarden ”kan antas vara relevant”**

Artikel 5a innehåller en definition av standarden ”kan antas vara relevant”, som är tillämplig vid begäran om upplysningar. I definitionen fastställs de delar som ingår i standarden och de procedurbestämmelser som den begärande myndigheten ska följa. En begäran om upplysningar kan avse en eller flera skattebetalare, bara de identifieras individuellt.

Enligt punkt 10 i artikel 8a bör standarden kan antas vara relevant inte gälla när begäran om upplysningar skickas som en uppföljning av ett utbytt förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor eller ett förhandsbesked om prissättning i enlighet med rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015.

Artikel 17.1 ändras för att förtydliga innebörden av att de vanliga informationskällorna har uttömts. Innan den begärande myndigheten begär upplysningar är den skyldig att uttömma de vanliga informationskällor som den under omständigheterna kunde ha använt för att skaffa de begärda upplysningarna och att ha använt sig av alla tillgängliga medel. Om den begärande

myndigheten ställs inför orimliga svårigheter när den gör detta och riskerar det önskade resultatet är denna skyldighet dock inte tillämplig. Om den begärande myndigheten inte respekterar denna skyldighet får den anmodade myndigheten vägra att lämna upplysningar.

Ändringen av artikel 20.2 kommer att säkerställa att formulären för utbyte av upplysningar på begäran anpassas i enlighet med detta.

- **Gruppbegäran**

I artikel 5b behandlas begäranden om upplysningar som inges av grupper. En gruppbegäran avser en grupp av skattebetalare som inte kan identifieras individuellt, utan i stället beskrivs med hjälp av en gemensam uppsättning egenskaper. Beroende på typ av begäran varierar de begärda upplysningarna om begäran avser en enskild skattebetalare. Standarden kan antas vara relevant enligt definitionen i artikel 5a är därför inte tillämplig. Den begärande myndigheten ska i stället till den anmodade myndigheten lämna en uppsättning upplysningar som innehåller i) en utförlig beskrivning av gruppens egenskaper, och ii) en förklaring av tillämplig lag och de fakta och omständigheter som ledde fram till begäran.

ii) Automatiskt informationsutbyte

- **Inkomst kategorier**

I artikel 8.1 fastställs de inkomst kategorier som omfattas av det obligatoriska automatiska utbytet mellan medlemsstaterna. Royalties läggs till de inkomst kategorier som omfattas av utbyte av upplysningar. Genom denna ändring blir medlemsstaterna skyldiga att utbyta alla tillgängliga upplysningar med andra medlemsstater, men för minst två inkomst kategorier för beskattningsperioder fram till 2024 och för minst fyra inkomst kategorier för beskattningsperioder som inleds från och med 2024 i enlighet med artikel 8.3.

- **Rapporteringsreglerna för plattformsoveratörer kommer att omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar**

I artikel 8ac fastställs räckvidd och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar avseende de upplysningar som plattformsoveratörer ska rapportera till den behöriga myndigheten. Detaljerade regler fastställs i bilaga V. Som ett första steg föreskriver reglerna en skyldighet för plattformsoveratörerna att samla in och kontrollera upplysningarna enligt förfarandena för rapportering och åtgärder för kundkännedom (due diligence). Som ett andra steg ska rapporteringsskyldiga plattformsoveratörer rapportera upplysningar om rapporteringspliktiga säljare som använder den plattform som plattformsoveratören driver för att sälja sina varor, tillhandahålla sina tjänster eller investera och erbjuda utlåning i samband med gräsrotsfinansiering. I det tredje steget meddelas de rapporterade upplysningarna till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den rapporteringspliktiga säljaren är bosatt eller till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den fasta egendomen är belägen.

Tillämpningsområde

I bilaga V, avsnitt I anges definitioner som avgör räckvidden för rapporteringsreglerna.

- Vem bär rapporteringsbördan?

Reglerna innehåller definitioner av plattform, plattformsoveratör och rapporteringsskyldig plattformsoveratör.

Begreppet plattform omfattar inte programvara som enbart möjliggör i) hantering av betalningar, ii) användares listning av eller reklam för en berörd verksamhet, eller iii) omdirigering eller överföring av användare till en plattform.

En rapporteringskyldig plattformsoperatör är varje plattformsoperatör som antingen har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat eller är registrerad i enlighet med en medlemsstats lagstiftning eller har sin företagsledning eller ett fast driftställe i en medlemsstat (allmänt kallade EU-plattformar).

Reglerna omfattar dessutom plattformsoperatörer som inte uppfyller några av dessa villkor, men som underlättar för rapporteringspliktiga säljare att bedriva den berörda verksamheten, vilka vid tillämpningen av detta direktiv har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat eller med avseende på uthyrning av fast egendom som är belägen i en medlemsstat (allmänt kallade *utländska plattformar*). För att utländska plattformar ska få bedriva verksamhet inom unionen ska de registrera sig i en medlemsstat (dvs. en enda registrering) i enlighet med artikel 8ac.4. Detaljer för registreringen fastställs i bilaga V, avsnitt IV, punkt F. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av de föreslagna reglerna, närmare bestämt för registrering och identifiering av plattformsoperatörer, ges kommissionen enligt artikel 8ac.4 tredje stycket genomförandebefogenheter för att anta ett standardformulär. Dessa befogenheter ska utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

Plattformsoveratörer som redan har registrerats för mervärdesskatt i unionen ska inte registrera sig i någon annan medlemsstat än i den medlemsstat där de är registrerade för mervärdesskatt.

– Vilka verksamheter är rapporteringspliktiga?

Berörda verksamheter innefattar uthyrning av fast egendom, tillhandahållande av personliga tjänster, försäljning av varor, uthyrning av transportsätt samt investering och utlåning i samband med gräsrotsfinansiering.

Berörd verksamhet ska inte omfatta verksamheter som bedrivs av en säljare som agerar som anställd hos den rapporteringskyldiga plattformsoperatören.

En personlig tjänst är en tjänst som innefattar tids- eller uppgiftsbaserat arbete om utförs av en eller flera personer som agerar oberoende från eller på en enhets vägnar. Sådana tjänster utförs på en användares begäran, antingen online eller fysiskt offline efter att ha förmedlats via en plattform.

– Vems verksamheter är rapporteringspliktiga?

En säljare är en plattformsanvändare som är registrerad på plattformen och bedriver någon av de berörda verksamheterna. En myndighetsenhet anses inte vara en säljare.

En aktiv säljare är en säljare som tillhandahöll en berörd verksamhet under den rapporteringspliktiga perioden.

En rapporteringspliktig säljare är en aktiv säljare som under den rapporteringspliktiga perioden i) hade sin primära adress i en medlemsstat, eller ii) innehade ett skatteregistreringsnummer eller momsregistreringsnummer som utfärdats i en medlemsstat, eller iii) för en säljare som är en enhet, hade ett fast driftsställe i en medlemsstat. En

rapporteringspliktig säljare som uppfyller något av de angivna kraven ska anses vara ha sin hemvist i en medlemsstat vid tillämpningen av detta direktiv.

En aktiv säljare som har hyrt ut fast egendom i en medlemsstat under den rapporteringspliktiga perioden är också en rapporteringspliktig säljare.

Endast den rapporteringspliktiga säljarens verksamheter är rapporteringspliktiga.

Förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom (due diligence)

Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer ska genomföra de förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom som fastställs i bilaga V, avsnitt II för att identifiera rapporteringspliktiga säljare.

De särskilda upplysningar som rapporteringskyldiga plattformsoperatörer ska samla in om rapporteringspliktiga säljare anges i punkt B, avsnitt II. Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer ska kontrollera de insamlade upplysningarna mot all information och alla handlingar de har tillgång till i sina register samt eventuella elektroniska gränssnitt som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen utan kostnad för att fastställa om skatteregistreringsnumret eller momsregistreringsnumret är giltigt. Alternativt kan rapporteringskyldiga plattformsoperatörer bekräfta en säljares identitet och hemvist direkt, genom en elektronisk identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen.

Säljare ska av rapporteringskyldiga plattformsoperatörer anses ha sin hemvist i den medlemsstat där denne har sin primära adress. Om den skiljer sig från den medlemsstat där säljaren har sin primära adress, ska rapporteringskyldiga plattformsoperatörer anse att säljaren har sin hemvist även i den medlemsstat där dennes skatteregistreringsnummer eller momsregistreringsnummer har utfärdats eller den medlemsstat där säljaren har ett fast driftsställe. Om rapporteringskyldiga plattformsoperatörer använder sig av den elektroniska identifieringstjänst som tillgängliggörs av en medlemsstat eller av unionen anses säljaren ha sin hemvist i var och en av de medlemsstater som bekräftas av den elektroniska identifieringstjänsten.

Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer ska samla in de föreskrivna upplysningarna, kontrollera dem och ha dem tillgängliga till den 31 december under den rapporteringspliktiga perioden.

Rapporteringskyldiga plattformsoperatörer får förlita sig till förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom som genomförts under tidigare perioder, på villkor att i) de föreskrivna upplysningarna har samlats in och kontrollerats under de senaste 36 månaderna, och ii) de inte har anledning att känna till att de insamlade upplysningarna har blivit otillförlitliga eller inkorrekta.

Rapporteringspliktiga plattformsoperatörer får utse en annan plattformsoperatör eller en tredje part att överta skyldigheterna med avseende på förfaranden för rapportering och åtgärder för kundkännedom.

Rapportering till den behöriga myndigheten

De insamlade och kontrollerade upplysningarna ska rapporteras inom en månad från utgången av den rapporteringspliktiga period under vilken säljaren identifieras som rapporteringspliktig säljare. Rapportering ska endast ske i en medlemsstat (dvs. endast rapporteras en gång). En

rapporteringskyldig plattformsoperatör som är en EU-plattform ska rapportera i den medlemsstat där den uppfyller något av de villkor som anges i avsnitt I, punkt A.3 led a. Om plattformsoperatören uppfyller något av dessa villkor i fler än en medlemsstat ska den välja en medlemsstat att rapportera till. En rapporteringskyldig plattformsoperatör som är en utländsk plattform ska rapportera i den medlemsstat där den har registrerat sig i enlighet med artikel 8ac.4.

Upplysningar om ersättning och andra belopp ska rapporteras för det kvartal under den rapporteringspliktiga perioden då ersättningen betalades ut eller krediterades. Definitionen av ersättning omfattar inte eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den rapporteringskyldiga plattformsoperatören har innehållit eller tagit ut.

I enlighet med artikel 25.3 i dess ändrade lydelse ska rapporteringskyldiga plattformsoperatörer underrätta varje berörd fysisk person om att upplysningar om denne kommer att samlas in och rapporteras till myndigheterna i enlighet med detta direktiv och tillhandahålla alla uppgifter som de personuppgiftsansvariga ska tillhandahålla enligt den allmänna dataskyddsförordningen. Plattformsoperatörerna ska lämna alla upplysningar till varje berörd fysisk person och, under alla omständigheter, innan upplysningarna rapporteras. Detta påverkar inte den registrerades rättigheter enligt det allmänna dataskyddsdirektivet.

Automatiskt utbyte av upplysningar som rapporterats av plattformsoperatörer

De behöriga myndigheterna i de medlemsstater där rapporteringen ägde rum ska lämna de upplysningar som rapporteras av plattformsoperatörerna till den eller de medlemsstater där den rapporteringspliktiga säljaren har sin hemvist i den mening som avses i bilaga V, avsnitt I, punkt B.3, och/eller där den fasta egendomen är belägen. De upplysningar som ska rapporteras till dessa medlemsstater fastställs i artikel 8ac.2.

Utbytet ska ske inom två månader från utgången av den rapporteringspliktiga perioden.

Snabba utbyten ger skattemyndigheterna fullständiga upplysningar så att de kan utarbeta förhandsifyllda årliga taxeringar.

Det automatiska utbytet av upplysningar ska ske elektroniskt via EU:s gemensamma kommunikationsnät (CCN) genom användning av ett xml-schema som utvecklats av kommissionen.

Effektivt genomförande och avslutande av säljarnas konton

Om en rapporteringspliktig säljare efter två påminnelser ändå inte lämnar de begärda upplysningarna ska den rapporteringskyldiga plattformsoperatören avsluta säljarens konto och förhindra säljaren att omregistrera sig på plattformen under en period på sex månader eller hålla inne utbetalningen av ersättningen till säljaren (avsnitt IV, punkt A).

Effektiva sanktioner vid bristande efterlevnad på nationell nivå

Artikel 25a om sanktioner ändras för att inbegripa upplysningar som rapporteras av plattformsoperatörer i enlighet med artikel 8ac. Syftet med detta är att säkerställa att medlemsstaterna inför sanktioner som tillämpas när de skyldigheter som fastställs i detta direktiv inte efterlevs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

iii) Administrativt samarbete

- **Närvaro av tjänstemän från en medlemsstat under en utredning i en annan medlemsstat**

Artikel 11.1 ändras för att införa en skyldighet för den anmodade behöriga myndigheten att besvara en begäran om att tjänstemän från en annan medlemsstat ska få närvara under en utredning. Tidsfristen för myndighetens svar är 30 dagar, då myndigheten ska bekräfta sitt samtycke eller motivera vägran att delta till den begärande myndigheten.

Genom artikel 11.2 i dess ändrade lydelse blir det möjligt att intervjua personer och granska handlingar utan begränsningar enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning. En möjlighet att medverka i administrativa utredningar via elektroniska kommunikationsmedel har också lagts till för att ta hänsyn till de nya kommunikationssätten.

- **Samtidiga kontroller**

Artikel 12.3 har ändrats för att införa en tidsfrist på 30 dagar inom vilken den anmodade myndigheten ska besvara ett förslag om samtidig kontroll.

- **Gemensamma revisioner**

Avsnitt IIa läggs till i direktivet i syfte att fastställa en uttrycklig och tydlig rättslig ram för genomförandet av gemensamma revisioner mellan två eller flera medlemsstater.

I artikel 12a.1 ges en definition av vad en gemensam revision är: en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten inleder, på ett i förhand överenskommet och samordnat sätt, en granskning av ett ärende rörande en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för dem.

Begäran om gemensam revision

- Av en medlemsstats behöriga myndighet

I artikel 12a.2 behandlas situationer en medlemsstats behöriga myndighet inger en begäran till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat att genomföra en gemensam revision. Den anmodade myndigheten ska besvara begäran inom 30 dagar från mottagandet.

Begäran kan avslås på motiverade grunder. Artikel 12a.3 innehåller en icke uttömmande förteckning över skäl till avslag.

- Av en person

I artikel 12a.4 behandlas situationer där en person begär att den behöriga myndigheten i två eller flera medlemsstater ska utföra en gemensam revision. De anmodade myndigheterna ska besvara begäran inom 30 dagar från mottagandet.

Begäran kan avslås och den begärande personen ska underrättas om skälen till avslaget.

Innebörden av begreppet person definieras i artikel 3 i direktiv 2011/16/EU.

Förfarande

I artikel 12a.5 klargörs att utbyte av upplysningar i fråga om affärshemligheter, företagshemligheter, yrkeshemligheter eller näringsverksamhet eller om det gäller upplysningar vilkas lämnande skulle strida mot allmän ordning inte bör vägras i samband med en gemensam revision. Sådana utbytta upplysningar bör emellertid behandlas konfidentiellt av de deltagande behöriga myndigheterna och inte lämnas ut till tredje parter.

I artikel 12a.6 fastställs att gemensamma revisioner ska utföras i enlighet med de förfarandemässiga avtal som är tillämpliga i den medlemsstat där revisionen ska genomföras. Den bevisning som samlas in under den gemensamma revisionen bör erkännas ömsesidigt av alla behöriga myndigheter i de deltagande medlemsstaterna.

I artikel 12a.10 behandlas språkordningen för gemensamma revisioner och det anges att de berörda medlemsstaterna ska enas om en språkordning.

Slutrapport

I artikel 12a.7 fastställs en skyldighet för de behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna att enas om fakta och omständigheter för ärendet. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska sträva efter att enas om hur den eller de granskade personernas skattesituation ska tolkas. Slutsatserna från den gemensamma revisionen anges i en slutrapport. Slutrapporten från den gemensamma revisionen bör ha samma rättsliga värde som de relevanta nationella instrument som utfärdas till följd av en revision i de deltagande medlemsstaterna.

I enlighet med artikel 12a.9 bör den eller de granskade personerna underrättas om resultatet av den gemensamma revisionen och slutrapporten inom 30 dagar från dagen för utfärdandet av slutrapporten.

Motsvarande justering

Genom artikel 12a.8 införs en skyldighet för medlemsstaterna att de när de införlivar direktivet ska inrätta en rättslig ram för att göra motsvarande justeringar.

iv) Övriga bestämmelser

- **Användning av de upplysningar som utbyts**

Artikel 16.1 ändras för att klargöra att de upplysningar som utbyts enligt detta direktiv får användas för administration, taxering och verkställighet i fråga om mervärdesskatt och andra indirekta skatter.

- **Obligatorisk underrättelse om utvärderingsresultat**

Artikel 23.2 ändras för att införa en skyldighet för medlemsstaterna att inom sina jurisdiktioner granska och utvärdera hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet enligt detta direktiv är och årligen underrätta kommissionen om resultatet av utvärderingen.

- **Avbrytande av utbyten**

Genom artikel 25.5 kan medlemsstaterna begränsa riskerna för personuppgiftsincidenter inom ramen för utbyte av upplysningar. I händelse av en personuppgiftsincident kan medlemsstaternas behöriga myndigheter, i sin egenskap av gemensamma personuppgiftsansvariga, besluta att uppmana kommissionen att avbryta utbytet av upplysningar med den eller de medlemsstater där incidenten har inträffat.

Kommissionen ska återuppta förfarandet för utbyte av upplysningar efter det att de behöriga myndigheterna uppmanat kommissionen att återupprätta utbytet av upplysningar enligt detta direktiv med den medlemsstat där incidenten inträffade.

Ett sådant avbrytande är en kompletterande åtgärd till de åtgärder som krävs för att hantera personuppgiftsincidenter enligt den allmänna dataskyddsförordningen.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 113 och 115,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) För att lämna utrymme åt nya unionsinitiativ inom området skattetransparens har rådets direktiv 2011/16/EU³ omfattats av en rad ändringsförslag under de senaste åren. Ändringarna har huvudsakligen syftat till att införa rapporteringskrav, följt av bestämmelser om information till andra medlemsstater avseende finansiella konton, förhandsöverenskommelser om gränsöverskridande skattefrågor samt prissättningsbesked, land-för-land-rapporter och rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang. Dessa ändringar har således utvidgat räckvidden för det automatiska utbytet av upplysningar. Skattemyndigheterna har nu en bredare uppsättning samarbetsverktyg till sitt förfogande för att upptäcka och hantera olika former av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt.
- (2) Kommissionen har övervakat tillämpningen under de senaste åren och färdigställt 2019 en utvärdering av direktiv 2011/16/EU⁴. Stora förbättringar har gjorts på området för automatiskt utbyte av upplysningar, men det finns fortfarande ett behov av att förbättra de befintliga bestämmelserna om alla former av informationsutbyte och administrativt samarbete.
- (3) Enligt artikel 5 i direktiv 2011/16/EU ska en anmodad myndighet på begäran av den begärande myndigheten till den begärande myndigheten lämna alla sådana upplysningar som den har tillgång till eller som den erhåller till följd av administrativa utredningar som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som omfattas av

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁴ Europeiska kommissionen, arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Evaluation of the Council Directive 2011/16/EU on administrative cooperation in the field of taxation and repealing Directive 77/799/EEC*, SWD(2019) 328 final (inte översatt till svenska).

direktivet. För att säkerställa att utbytet av upplysningar är ändamålsenligt, förebygga omotiverade avslag på begäranden och skapa rättslig klarhet och säkerhet både för skatteförvaltningar och skattebetalare bör standarden ”kan antas vara relevant” tydligt avgränsas. I detta sammanhang bör det också klargöras att standarden kan antas vara relevant inte bör vara tillämplig på begäranden om ytterligare upplysningar efter ett utbyte av upplysningar i enlighet med artikel 8a i direktiv 2011/16/EU i fråga om förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbesked om prissättning.

- (4) Enligt skatteförvaltningarnas praktiska erfarenhet är det ibland nödvändigt att behandla begäranden om upplysningar som rör grupper av skattebetalare som inte kan identifieras individuellt, utan endast kan beskrivas på grundval av en gemensam uppsättning egenskaper. Med tanke på detta är det nödvändigt att ge skatteförvaltningarna möjlighet att inge en gruppbegäran om upplysningar.
- (5) Det är viktigt att upplysningar om inkomst som härrör från immateriella rättigheter kan utbytas mellan medlemsstaterna, eftersom sådana inkomster ofta förflyttas på grund av de ytterst rörliga underliggande tillgångarna. Därför bör royalties inbegripas i de inkomstkategorierna som omfattas av obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i syfte att förbättra åtgärderna för bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt.
- (6) Digitaliseringen av ekonomin har ökat snabbt under de senaste åren. Detta har gett upphov till ett ökande antal komplexa situationer med kopplingar till skatteundandragande. Den gränsöverskridande dimensionen hos de tjänster som digitala plattformoperatörer erbjuder har skapat en komplex miljö där det kan vara svårt att upprätthålla skattereglerna och skattemoralen. Skattemoralen brister och värdet på underrapporterad inkomst är högt. Medlemsstaternas skatteförvaltningar har inte tillräckligt med information för att korrekt bedöma och kontrollera bruttointkomster som genereras i deras länder från kommersiell verksamhet som bedrivs med digitala plattformar som mellanhänder. Detta är särskilt problematiskt om inkomst eller beskattningsbara belopp flödar via plattformar som är etablerade i andra jurisdiktioner.
- (7) Skatteförvaltningarna begär ofta upplysningar från digitala plattformoperatörer. Detta förorsakar betydande administrativa kostnader och efterlevnadskostnader för plattformoperatörerna. Samtidigt har vissa medlemsstater infört ensidiga rapporteringskrav, vilket skapar en extra administrativ börda för plattformoperatörerna eftersom de måste uppfylla en rad olika nationella rapporteringsstandarder. Det finns därför ett behov av ett standardiserat rapporteringskrav som är tillämpligt på hela den inre marknaden.
- (8) Med tanke på att merparten av de inkomster eller beskattningsbara belopp som säljare genererar på digitala plattformar flödar över gränserna skulle rapporteringen av upplysningar om berörda verksamheter ge ytterligare positiva resultat om upplysningarna även förmedlades till de medlemsstater där inkomsten ska beskattas. Det automatiska utbytet av upplysningar mellan skattemyndigheter är avgörande för att förse dessa myndigheter med den information som de behöver för att göra en korrekt bedömning av inkomstskatt och mervärdesskatt som ska betalas.
- (9) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad bör rapporteringsreglerna utformas så att de är effektiva och samtidigt enkla. Med beaktande av svårigheterna med att upptäcka beskattningsbara händelser som uppstår i samband med kommersiella verksamheter som bedrivs via digitala plattformar och även den ytterligare

administrativa börda som skatteförvaltningarna skulle få i sådana situationer, är det nödvändigt att införa ett rapporteringskrav för plattformsoperatörer. Plattformsoperatörerna har bättre förutsättningar för att samla in och kontrollera de nödvändiga upplysningarna om alla säljare som är verksamma via och använder en viss plattform.

- (10) Med tanke på att det är mycket vanligt både bland privatpersoner och bland företag att använda digitala plattformar för att bedriva kommersiell verksamhet är det mycket viktigt att säkerställa att upplysningarna är rapporterbara, oavsett säljarens rättsliga karaktär. Ett undantag bör dock göras för myndighetsenheter, som inte bör omfattas av rapporteringskravet.
- (11) Rapportering av inkomster som genereras via sådana verksamheter bör ge skatteförvaltningarna en bred uppsättning upplysningar som de behöver för att korrekt bedöma den inkomstskatt som ska betalas.
- (12) För att förenkla och begränsa efterlevnadskostnaderna skulle det vara rimligt att kräva att plattformsoperatörerna rapporterar inkomst som säljare har genererat via användningen av deras plattformar i en enda medlemsstat.
- (13) Med tanke på de digitala plattformarnas digitala egenskaper och flexibilitet bör rapporteringskravet utvidgas till att även omfatta plattformsoperatörer som bedriver kommersiell verksamhet i unionen, men som varken har sin skatterättsliga hemvist i, är registrerad i, regleras av lagstiftningen i eller har ett fast driftsställe i en medlemsstat. Detta skulle säkerställa likvärdiga förutsättningar mellan plattformarna och förhindra illojal konkurrens. För att möjliggöra detta bör utländska plattformar vara skyldiga att registrera sig och rapportera i en enda medlemsstat för att få bedriva verksamhet på den inre marknaden.
- (14) Med tanke på utvecklingen inom den digitaliserade ekonomin bör rapportering av kommersiell verksamhet omfatta uthyrning av fast egendom, tillhandahållande av personliga tjänster, försäljning av varor, uthyrning av transportsätt samt investering och utlåning i samband med gräsrotsfinansiering. Verksamhet som bedrivs av en säljare som agerar som anställd hos en plattformsoperatör bör inte omfattas av rapporteringens räckvidd.
- (15) Målet att förhindra skatteundandragande och skatteflykt kan säkerställas genom att ett krav på att digitala plattformsoperatörer ska rapportera inkomst som genererats via plattformar redan i ett tidigt skede, innan de nationella skattemyndigheterna sammanställer sina årliga taxeringar. För att underlätta de nationella skattemyndigheternas arbete bör de rapporterade upplysningarna utbytas inom en månad efter rapporteringen. För att underlätta det automatiska informationsutbytet och stärka ett effektivt nyttjande av resurser bör utbyten göras elektroniskt genom det befintliga gemensamma kommunikationsnät (nedan kallat *CCN-nätet*) som unionen har utformat.
- (16) Den utvärdering av direktiv 2011/16/EU som kommissionen har genomfört visar att det är nödvändigt att fortlöpande övervaka att direktivet och de nationella införlivandebestämmelserna för att genomföra direktivet tillämpas på ett ändamålsenligt sätt. För att kommissionen ska kunna fortsätta att på lämpligt sätt övervaka och utvärdera hur ändamålsenligt det automatiska utbytet av upplysningar enligt direktiv 2011/16/EU är bör medlemsstaterna vara skyldiga att årligen lämna in statistik över sådana utbyten till kommissionen.

- (17) Det är nödvändigt att förstärka mekanismerna i direktiv 2011/16/EU när det gäller närvaro av tjänstemän från en medlemsstats skatteförvaltning på en annan medlemsstats territorium och genomförandet av samtidiga kontroller av två eller flera medlemsstater för att säkerställa att dessa mekanismer tillämpas på ett ändamålsenligt sätt. Detta innebär att begäranden om att tjänstemän från andra medlemsstater ska få närvara och om samtidiga kontroller bör besvaras inom en angiven tidsram. Om tjänstemän från en medlemsstat är närvarande på en annan medlemsstats territorium under en administrativ utredning eller deltar via elektroniska kommunikationsmedel bör de tillåtas att direkt intervjua personer och granska handlingar.
- (18) En medlemsstat som avser att genomföra en samtidig kontroll är skyldig att informera de andra berörda medlemsstaterna om denna avsikt. Den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat är skyldig att besvara förslaget, men det är viktigt att säkerställa att svaret lämnas inom en rimlig tidsfrist. Den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat bör därför besvara förslaget inom 30 dagar från mottagandet.
- (19) Multilaterala kontroller som genomförs med stöd av Fiscalis 2020-programmet som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013⁵ har visat på fördelarna med samordnade kontroller av en eller flera skattebetalare som är av gemensamt eller kompletterande intresse för två eller flera skatteförvaltningar i unionen. Eftersom det inte finns någon uttrycklig rättslig grund för att utföra gemensamma revisioner vidtas sådana gemensamma åtgärder för närvarande på grundval av de kombinerade bestämmelserna i direktiv 2011/16/EU om närvaro av tjänstemän från en medlemsstat på en annan medlemsstats territorium och samtidiga kontroller. Denna metod har dock i många fall visat sig vara otillräcklig och saknar rättslig klarhet och säkerhet.
- (20) Medlemsstaterna bör införa en tydlig och effektiv rättslig ram för att deras skattemyndigheter ska kunna utföra gemensamma revisioner av personer som bedriver gränsöverskridande verksamhet. Gemensamma revisioner är administrativa utredningar som genomförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater i syfte att utreda ett ärende som har kopplingar till en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för dessa medlemsstater. Gemensamma revisioner kan fylla en viktig funktion genom att bidra till att den inre marknaden fungerar bättre. Gemensamma revisioner kan struktureras så att de ger rättssäkerhet för skattebetalarna genom tydliga förfaranderegler, även för att minska risken för dubbelbeskattning.
- (21) För att säkerställa att förfarandet är ändamålsenligt bör begäranden om gemensamma revisioner besvaras inom en given tidsram. Avslag på begäranden ska vederbörligen motiveras. De förfaranderegler som är tillämpliga på gemensamma revisioner bör vara förfarandereglerna i den medlemsstat där den berörda revisionen äger rum. Den bevisning som samlas in under den gemensamma revisionen ska därför erkännas ömsesidigt av alla deltagande medlemsstater. Det är även viktigt att de behöriga myndigheterna enas om fakta och omständigheter för ärendet och strävar efter att enas om hur den eller de granskade personernas skattesituation ska tolkas. För att säkerställa att resultatet av en gemensam revision kan genomföras i de deltagande medlemsstaterna bör slutrapporten ha samma rättsliga värde som de relevanta nationella instrument som utfärdas till följd av revisioner i de deltagande

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 25).

medlemsstaterna. Vid behov bör medlemsstaterna införa en rättslig ram för att göra motsvarande justeringar.

- (22) Gemensamma revisioner grundar sig på ömsesidigt förtroende mellan de deltagande medlemsstaternas behöriga myndigheter, och utbytet av upplysningar i fråga om affärshemligheter, företagshemligheter, yrkeshemligheter eller näringsverksamhet eller om det gäller upplysningar vilkas lämnande skulle strida mot allmän ordning bör därför inte vägras i samband med en gemensam revision. Sådana utbytta upplysningar bör emellertid behandlas konfidentiellt och inte lämnas ut till tredje parter.
- (23) Det är även viktigt att säkerställa ett ändamålsenligt utbyte av upplysningar på begäran och att de behöriga myndigheterna samarbetar med varandra. Behöriga myndigheter som erhåller upplysningar i enlighet med artiklarna 5 eller 9 i direktiv 2011/16/EU bör därför vara skyldiga att lämna återkoppling om alla utbyten av upplysningar till den behöriga myndighet som lämnade upplysningarna inom 30 dagar efter det att resultatet av användningen av de begärda upplysningarna är känt.
- (24) Det är viktigt att upplysningar som meddelas enligt direktiv 2011/16/EU av principskäl används för taxering, administration och verkställighet i fråga om de skatter som omfattas av direktivets tillämpningsområde. På grundval av denna premis och med tanke på betydelsen av mervärdesskatt för den inre marknadens fungerande, är det lämpligt att klargöra att upplysningar som har utbytts mellan medlemsstaterna även kan användas för taxering, administration och verkställighet i fråga om mervärdesskatt och andra indirekta skatter.
- (25) Det är viktigt att de personuppgifter som utbyts mellan medlemsstaterna enligt direktiv 2011/16/EU skyddas på ett ändamålsenligt sätt. Om en personuppgiftsincident i den mening som avses i artikel 4.12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁶ inträffar i en eller flera medlemsstater ska de, i egenskap av gemensamma personuppgiftsansvariga, besluta huruvida incidenten kräver att utbytet av upplysningar avbryts med den eller de medlemsstater där incidenten inträffade och huruvida kommissionen som personuppgiftsbiträde bör uppmanas att avbryta sådana utbyten. Utbytet bör inte återupptas förrän medlemsstaterna uppmanar kommissionen att återupprätta utbyten av upplysningar enligt direktiv 2011/16/EU med den medlemsstat där personuppgiftsincidenten inträffade.
- (26) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2011/16/EU och i synnerhet för det automatiska utbytet av information mellan skattemyndigheter, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta ett standardformulär med ett begränsat antal komponenter, inbegripet språkordningen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁷.
- (27) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁸.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (den allmänna dataskyddsförordningen), (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner,

- (28) All behandling av personuppgifter som utförs inom ramen för detta direktiv måste vara förenlig med förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.
- (29) Detta direktiv iakttar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (30) Målet för detta direktiv, nämligen ett effektivt administrativt samarbete mellan medlemsstaterna enligt villkor som är förenliga med en väl fungerande inre marknad, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Direktivets mål att förbättra samarbetet mellan skatteförvaltningarna kräver enhetliga regler som är ändamålsenliga i gränsöverskridande situationer, och kan därför bättre uppnås på unionsnivå. Unionen får anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (31) Direktiv 2011/16/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2011/16/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 3.9 ska ändras på följande sätt:
- (a) I första stycket ska led a ersättas med följande:
- ”a) vid tillämpning av artiklarna 8.1, 8a, 8aa, 8ab och 8ac, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna intervaller.”
- (b) I första stycket ska led c ersättas med följande:
- ”c) vid tillämpning av andra bestämmelser i detta direktiv än artiklarna 8.1, 8.3a, 8a, 8aa och 8ac, systematiskt lämnande av på förhand bestämda upplysningar i enlighet med leden a och b i denna punkt.”
- (c) Andra stycket ska ersättas med följande:
- ”I artiklarna 8.3a, 8.7a, 21.2, 25.2 och 25.3 ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga I. I artikel 8aa och bilaga III ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga III. I artikel 8ac och bilaga V ska alla begrepp med stor begynnelsebokstav ha den betydelse som de har enligt motsvarande definitioner i bilaga V.”
- (2) Följande artiklar ska införas:

”Artikel 5a

Standarden ”kan antas vara relevant”

1. Vid en begäran i den mening som avses i artikel 5 ska de begärda upplysningarna antas vara relevanta om den begärande myndigheten vid den tidpunkt då begäran

organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG.

inges anser att det i enlighet med dess nationella lagstiftning rimligen kan förväntas att de begärda upplysningarna är relevanta för en eller flera skattebetalares skatteärenden, vare sig de identifieras med namn eller på annat sätt, och om det är motiverat med tanke på utredningens syfte.

2. För att visa att de begärda upplysningarna kan antas vara relevanta ska den begärande myndigheten förse den anmodade myndigheten med kompletterande upplysningar, i synnerhet om det beskattningsändamål för vilket upplysningarna begärs samt de grunder som föranleder den begärande myndigheten att anta att den anmodade myndigheten innehar de begärda upplysningarna eller att de innehas eller kontrolleras av en person inom den anmodade myndighetens jurisdiktion.

Artikel 5b

Gruppbegäran

Den begäran som avses i artikel 5 kan avse en grupp av skattebetalare som inte kan identifieras med namn eller på annat sätt, utan endast kan beskrivas på grundval av en gemensam uppsättning egenskaper.

I ett sådant fall ska den begärande behöriga myndigheten lämna följande uppgifter till den anmodade myndigheten:

- a) En utförlig beskrivning av gruppens gemensamma egenskaper.
- b) En redogörelse för tillämplig lagstiftning och de fakta som föranleder myndigheten att anse att skattebetalarna i gruppen inte har följt tillämplig lagstiftning, inbegripet fakta och omständigheter i fråga om deltagande av en tredje part som aktivt har bidragit till att skattebetalarna i gruppen eventuellt inte har följt lagstiftningen.”

- (3) I artikel 6 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Den begäran som avses i artikel 5 får innehålla en motiverad begäran om en administrativ utredning. Om den anmodade myndigheten anser att det inte behövs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.”

- (4) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska genom ett automatiskt utbyte av upplysningar till varje annan medlemsstats behöriga myndighet lämna alla tillgängliga upplysningar avseende personer bosatta i den andra medlemsstaten när det gäller följande specificerade kategorier av inkomst och kapital såsom de får förstås enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som lämnar upplysningarna:

- a) Inkomster från anställning.
- b) Styrelsearvoden.
- c) Livförsäkringsprodukter som inte omfattas av andra unionsrättsakter om utbyte av upplysningar och andra liknande åtgärder.
- d) Pensioner.

- e) Ägande av och inkomster från fast egendom.
- f) Royalties.

För beskattningsperioder som inleds den 1 januari 2023 eller därefter ska de upplysningar som lämnas enligt det första stycket innefatta bosättningsmedlemsstatens skatteregistreringsnummer.

Medlemsstaterna ska årligen informera kommissionen om minst två av de kategorier av inkomst och kapital som anges i första stycket med avseende på vilka de lämnar upplysningar om personer som är bosatta i en annan medlemsstat.

2. Före den 1 januari 2023 ska medlemsstaterna informera kommissionen om minst fyra av de kategorier som förtecknas i punkt 1, med avseende på vilka den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt utbyte till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten ska lämna upplysningar om personer som är bosatta i denna andra medlemsstat. Upplysningarna ska avse beskattningsbara perioder som inleds den 1 januari 2024 eller därefter.”

(b) I punkt 3 ska andra stycket utgå.

(c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. De upplysningar som fastställs i punkterna 1 och 3a ska lämnas årligen, inom nio månader från utgången av det kalenderår eller den andra lämpliga rapporteringsperiod som upplysningarna gäller för.”

(5) Artikel 8a ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 5 ska led a ersättas med följande:

”a) Med avseende på utbytet av upplysningar i enlighet med punkt 1, utan dröjsmål efter det att förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskeden om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades, och senast tre månader efter utgången av det kalenderhalvår under vilket förhandsbeskeden i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskeden om prissättning utfärdades, ändrades eller förnyades.”

(b) I punkt 6 ska led b ersättas med följande:

”b) En sammanfattning av förhandsbeskedet i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbeskedet om prissättning, inbegripet en beskrivning av relevant affärsverksamhet eller relevanta transaktioner eller serier av transaktioner samt andra upplysningar som kan hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma en potentiell skatterisk, utan att det leder till att det röjs någon affärshemlighet, företagshemlighet eller yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringssätt eller upplysning vars lämnande skulle strida mot allmän ordning.”

(c) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Utan hinder av hänvisningen till standarden kan antas vara relevant i artikel 1.1 och de villkor för standarden kan antas vara relevant som fastställs i artikel 5a, kan medlemsstaterna, i enlighet med artikel 5 och med beaktande av artikel 21.4, begära ytterligare upplysningar,

inbegripet den fullständiga texten till förhandsbesked i gränsöverskridande skattefrågor eller förhandsbesked om prissättning.”

(6) Följande artikel ska införas:

”Artikel 8ac

Tillämpningsområde och villkor för obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar som rapporteras av plattformoperatörer

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* följer reglerna för åtgärder för kundkännedom (*due diligence*) och rapportering i avsnitten II och III i bilaga V. Varje medlemsstat ska även säkerställa att reglerna faktiskt genomförs och efterlevs i enlighet med avsnitt IV i bilaga V.
2. I enlighet med de tillämpliga kraven för åtgärder för kundkännedom och rapportering i avsnitten II och III i bilaga V ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat, genom automatiskt utbyte av upplysningar och inom den tidsfrist som anges i punkt 3, till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist i den mening som avses i punkt B.3 andra stycket i avsnitt I i bilaga V och/eller där den fasta egendomen är belägen, lämna följande upplysningar om varje *Rapporteringspliktig säljare* för *Rapporteringspliktiga perioder* från och med den 1 januari 2022:
 - a) Namn, registrerad företagsadress och skatteregistreringsnummer för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* samt företagsnamn för den *Plattform* eller de *Plattformar* som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatörens* rapportering avser.
 - b) För- och efternamn för *Säljare* som är *Privatpersoner* och registrerat namn för *Säljare* som är *Enheter*.
 - c) Primär adress.
 - d) Skatteregistreringsnummer, eller om skatteregistreringsnummer saknas, funktionell motsvarighet till ett sådant som har utfärdats till *Säljaren*, inbegripet varje utfärdande medlemsstat.
 - e) Bolagsregistreringsnummer om *Säljaren* är en *Enhet*.
 - f) *Säljarens* momsregistreringsnummer om det finns tillgängligt.
 - g) Födelsedatum för *Säljare* som är *Privatpersoner*.
 - h) *Identifikationskod* för det *Finansiella konto* till vilket *Ersättning* betalas eller krediteras, i den mån det finns tillgängligt för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören*, och om den behöriga myndigheten i den medlemsstat där *Säljaren* har sin hemvist inte har underrättat de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater om att den inte har för avsikt att använda *Identifikationskoden* för det *Finansiella kontot* för detta ändamål.
 - i) Om namnet skiljer sig från namnet på den *Rapporteringspliktiga säljaren*, namn på innehavaren av och numret för det finansiella konto till vilket *Ersättning* betalas ut eller krediteras, i den mån det finns tillgängligt för den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* samt

eventuella andra bankuppgifter som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatören* har tillgång till med avseende på den kontoinnehavaren.

- j) Varje medlemsstat i vilken den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin hemvist i den mening som avses i punkt B.3 andra stycket i avsnitt I i bilaga V.
- k) Den sammanlagda *Ersättning* som har betalats ut eller krediterats under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden*.
- l) Eventuella avgifter, provisioner eller skatter som den *Rapporteringskyldiga plattformen* har innehållit eller tagit ut under varje kvartal av den *Rapporteringspliktiga perioden*.

Om den *Rapporteringspliktiga säljaren* tillhandahåller tjänster avseende uthyrning av fast egendom ska följande ytterligare upplysningar meddelas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den *Rapporteringspliktiga säljaren* har sin skatterättsliga hemvist:

- a) Adress för varje *Förtecknad egendom*, fastställd på grundval av de förfaranden som anges i punkt E i avsnitt II i bilaga V och respektive lagfartsnummer, i förekommande fall.
 - b) I förekommande fall, det antal dagar som varje *Förtecknad egendom* var uthyrd under den *Rapporteringspliktiga perioden* samt typer av *Förtecknade egendommar*.
3. Lämnandet av upplysningar enligt punkt 2 ska ske med användning av det standardformulär som avses i artikel 20.7 inom två månader efter utgången av den *Rapporteringspliktiga period* som den *Rapporteringskyldiga plattformoperatörens* rapporteringsskyldighet avser.
4. För att uppfylla rapporteringskraven enligt punkt 1 ska varje medlemsstat fastställa nödvändiga regler med krav på att *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* i den mening som avses i stycke A.3 b i avsnitt I i bilaga V ska vara registrerade inom unionen. Den behöriga myndigheten i registreringsmedlemsstaten ska tilldela sådana *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* ett unikt identifieringsnummer.

Medlemsstaterna ska fastställa regler enligt vilka *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer* kan välja att registrera sig hos de behöriga myndigheterna i en enda medlemsstat i enlighet med de regler som fastställs i punkt F i avsnitt IV i bilaga V.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska arrangemang som är nödvändiga för registrering och identifiering av *Rapporteringskyldiga plattformoperatörer*. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.”

(7) Artikel 8b ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen statistik för det berörda året om omfattningen av det automatiska utbytet av upplysningar enligt artiklarna 8.1, 8.3a, 8aa och 8ac och information om administrativa och andra relevanta kostnader och fördelar i samband med de utbyten

som ägt rum och eventuella potentiella ändringar, både för skatteförvaltningar och för tredje man.”

(b) Punkt 2 ska utgå.

(8) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I syfte att utbyta sådana upplysningar som avses i artikel 1.1 får den behöriga myndigheten i en medlemsstat begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat tillåter tjänstemän som bemyndigats av den förstnämnda myndigheten, och på de villkor som fastställts av den sistnämnda myndigheten, att

- a) närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter,
- b) närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium,
- c) i förekommande fall, delta via elektroniska kommunikationsmedel i de administrativa utredningar som utförs av den anmodade medlemsstaten.

En behörig myndighet ska besvara en sådan begäran i enlighet med första stycket inom 30 dagar för att meddela sitt samtycke eller en motiverad vägran.

Om den begärda informationen finns i dokumentation som den anmodade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av denna dokumentation.”

(b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Om tjänstemän vid den begärande myndigheten är närvarande under en administrativ utredning eller deltar via elektroniska kommunikationsmedel får de intervjua personer och granska handlingar.”

(9) I artikel 12 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Den behöriga myndigheten i varje berörd medlemsstat ska avgöra om den önskar delta i samtidiga kontroller. Den ska meddela den myndighet som föreslagit en samtidig kontroll sitt samtycke till att delta i kontrollen eller en motiverad vägran att delta inom 30 dagar från det att förslaget mottas.”

(10) Följande avsnitt ska införas:

”AVSNITT IIA

Gemensamma revisioner

Artikel 12a

Gemensamma revisioner

1. I detta direktiv avses med gemensam revision en administrativ utredning som utförs gemensamt av de behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater, som på ett i förhand överenskommet och samordnat sätt, inleder en granskning av ett ärende rörande en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för deras respektive medlemsstater.

2. Om en behörig myndighet i en medlemsstat begär att en behörig myndighet i en annan medlemsstat (eller i flera andra medlemsstater) ska utföra en gemensam revision av en eller flera personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse för deras respektive medlemsstater ska de anmodade myndigheterna besvara begäran inom 30 dagar från mottagandet.
3. En begäran om gemensam revision från en medlemsstats behöriga myndighet kan avslås på motiverade grunder, och särskilt av något av följande skäl:
 - a) Den begärda gemensamma revisionen skulle innebära utredningar eller överlämnande av upplysningar som strider mot den anmodade medlemsstatens lagstiftning.
 - b) Den begärande myndigheten får av rättsliga skäl inte lämna liknande upplysningar som den anmodade medlemsstaten skulle förväntas lämna under den gemensamma revisionen.
4. Om en eller flera personer begär att en behörig myndighet i två eller flera medlemsstater ska utföra en gemensam revision av personen eller personerna ska de anmodade myndigheterna besvara begäran inom 30 dagar.

Om en anmodad myndighet avslår begäran ska den informera den eller de anmodade personerna om skälen till avslaget.
5. Utan hinder av de begränsningar som fastställs i artikel 17.4 får överlämnande av upplysningar till den behöriga myndigheten i en medlemsstat i samband med en gemensam revision som utförs enligt denna artikel inte vägras på grund av att det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller ett i näringsverksamhet använt förfaringsätt röjs, eller om det gäller upplysningar vilkas lämnande skulle strida mot allmän ordning. Detta ska inte påverka mottagande behöriga myndighetens skyldighet att inte förmedla eller på något sätt röja dessa upplysningar till tredje parter.
6. Gemensamma revisioner ska utföras i enlighet med de förfaranderegler som är tillämpliga i den medlemsstat där åtgärderna i samband med revisionen vidtas. Bevisning som samlas in inom ramen för en gemensam revision i en medlemsstat i enlighet med dess lagstiftning ska ömsesidigt erkännas av alla andra behöriga myndigheter i de medlemsstater som deltar i den gemensamma revisionen.
7. Om behöriga myndigheter i två eller flera medlemsstater utför en gemensam revision ska de enas om fakta och omständigheter för ärendet och sträva efter att nå en överenskommelse om skattesituationen för den eller de granskade personerna baserat på resultaten av den gemensamma revisionen. Revisionens slutsatser ska anges i en slutrapport, som ska ha samma rättsliga värde som de relevanta nationella instrument som utfärdas till följd av en revision.
8. För att utarbeta slutrapporten ska medlemsstaterna genom lagstiftning förskriva en möjlighet att göra motsvarande justering.
9. De behöriga myndigheterna i medlemsstater som har utfört en gemensam revision ska underrätta den eller de granskade personerna om revisionsresultatet, inbegripet slutrapporten, inom 30 dagar från det att slutrapporten utfärdas.
10. Språkordningen för en gemensam revision ska överenskommas av de behöriga myndigheter som deltar i revisionen.”
- (11) I artikel 14 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Om en behörig myndighet lämnar upplysningar enligt artiklarna 5 eller 9 ska den behöriga myndighet som tar emot upplysningarna, utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om skattesekretess och uppgiftsskydd i dess medlemsstat, så snart som möjligt, dock senast inom 30 dagar efter det att resultatet av användningen av de begärda upplysningarna har blivit känt, översända återkoppling till den behöriga myndighet som lämnade upplysningarna.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska arrangemang som är nödvändiga för att lämna återkoppling i sådana fall. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.”

(12) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Alla upplysningar, oavsett form, som utväxlas mellan medlemsstaterna vid tillämpning av detta direktiv ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådana upplysningar får användas för taxering, administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som avses i artikel 2 samt mervärdesskatt och andra indirekta skatter.”

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Upplysningar och dokument som tagits emot i enlighet med detta direktiv får med tillstånd av den behöriga myndighet i den medlemsstat som lämnade upplysningar i enlighet med detta direktiv, användas för andra ändamål än dem som avses i punkt 1, dock endast i den utsträckning som detta är tillåtet enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars behöriga myndighet tagit emot upplysningarna.

Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska till de behöriga myndigheterna i samtliga övriga medlemsstater lämna en förteckning över de andra ändamål än de som avses i punkt 1 som upplysningar och handlingar får användas för enligt dess nationella lagstiftning. En behörig myndighet som tar emot upplysningar får använda mottagna upplysningar och handlingar utan det tillstånd som avses i första stycket för de ändamål som har angetts av den medlemsstat som lämnade upplysningarna.”

(13) I artikel 17 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. En anmodad myndighet i en medlemsstat ska ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat sådana upplysningar som avses i artikel 5, under förutsättning att den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den under omständigheterna kunde ha använt för att skaffa de begärda upplysningarna och har använt sig av alla tillgängliga medel utom medel som skulle ge upphov till oproportionella svårigheter, utan att riskera det önskade resultatet.

(14) Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

- ”2. Standardformuläret enligt punkt 1 ska innefatta åtminstone följande upplysningar som ska lämnas av den begärande myndigheten:
- a) Identiteten på den person som är föremål för utredning eller undersökning, och i händelse av en gruppbegäran i den mening som avses i artikel 5b, en utförlig beskrivning av gruppens gemensamma egenskaper.
 - b) Det beskattningsändamål för vilket upplysningarna begärs.”
- (b) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:
- ”3. Upplysningar som lämnas utan föregående begäran och därpå följande mottagningsbevis som lämnas enligt artiklarna 9 respektive 10, begäran om delgivning enligt artikel 13, återkoppling enligt artikel 14 och underrättelser enligt artiklarna 16.2 och 16.3 samt 24.2 ska lämnas med hjälp av de standardformulär som antagits av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.”
4. Det automatiska utbytet av upplysningar enligt artikel 8 och 8ac ska ske med användning av ett standardiserat datorformat som syftar till att underlätta detta automatiska utbyte, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2.”
- (15) I artikel 21 ska följande punkt läggas till:
- ”7. Kommissionen ska utveckla och tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd till ett säkert centralt gränssnitt för administrativt samarbete i fråga om beskattning där medlemsstaterna kommunicerar med användning av standardformulären enligt artikel 20.1 och 20.3. De behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater ska ha tillgång till detta gränssnitt. För att samla in statistik ska kommissionen ha tillgång till information om de utbyten som registreras på gränssnittet och som kan hämtas automatiskt. Det faktum att kommissionen har tillgång till denna information ska inte påverka medlemsstaternas skyldighet att lämna statistik över utbyten av upplysningar i enlighet med artikel 23.4.
- Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa nödvändiga praktiska arrangemang. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 26.2.”
- (16) I artikel 22 ska punkt 1a ersättas med följande:
- ”1a Vid genomförandet och verkställigheten av medlemsstaternas lagstiftning som ger verkan åt detta direktiv, och för att säkerställa att det administrativa samarbete som det inrättar fungerar, ska medlemsstaterna i lag föreskriva att skattemyndigheterna ges tillgång till de mekanismer, förfaranden, handlingar och den information som avses i artiklarna 13, 30, 31, 32a och 40 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849*.
- * Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

(17) I artikel 23 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska inom sina jurisdiktioner utreda och utvärdera hur ändamålsenligt det administrativa samarbetet enligt detta direktiv är för att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt, och ska årligen meddela resultaten av sina utvärderingar till kommissionen.”

(18) I artikel 23a ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Upplysningar som har lämnats till kommissionen av en medlemsstat i enlighet med artikel 23, samt alla rapporter eller dokument som har utarbetats av kommissionen med användning av sådana upplysningar, får lämnas till övriga medlemsstater. Sådana inlämnade upplysningar ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten.

De rapporter och dokument som utarbetats av kommissionen och som avses i första stycket får endast användas av medlemsstaterna för analysändamål och får inte offentliggöras eller göras tillgängliga för någon annan person eller något annat organ utan kommissionens uttryckliga samtycke.

Utän hinder av vad som sägs i första och andra stycket får kommissionen offentliggöra årliga anonymiserade sammanfattningar av de statistiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar in i enlighet med artikel 23.4.”

(19) Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. *Rapporteringsskyldiga finansiella institut*, förmedlare, *Rapporteringsskyldiga plattformoperatörer* och de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska anses vara gemensamma personuppgiftsansvariga och kommissionen ska anses vara personuppgiftsbiträde i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679*.

3. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska varje medlemsstat säkerställa att dess behöriga myndighet eller varje *Rapporteringsskyldigt finansiellt institut*, varje förmedlare eller varje *Rapporteringsskyldig plattformoperatör*, i förekommande fall, under dess jurisdiktion

a) underrättar varje berörd fysisk person om att upplysningar om denne kommer att samlas in och överföras i enlighet med detta direktiv,

b) i tillräcklig god tid tillhandahåller alla upplysningar som varje privatperson har rätt att få från den personuppgiftsansvarige för att kunna utöva sina dataskyddsrättigheter, och i alla händelser innan upplysningarna rapporteras.

Utän hinder av vad som sägs i led b i första stycket ska varje medlemsstat fastställa regler med en skyldighet för *Rapporteringsskyldiga plattformoperatörer* att informera *Rapporteringspliktiga säljare* om den rapporterade *Ersättningen*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om

upphävande av direktiv 95/46/EG (den allmänna dataskyddsförordningen), (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).”

(b) Följande punkt ska läggas till:

”5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna i händelse av en personuppgiftsincident i den mening som avses i artikel 4.12 i förordning (EU) 2016/679 får begära att kommissionen i egenskap av personuppgiftsbiträde som en begränsande åtgärd avbryter utbytena av upplysningar enligt detta direktiv med den medlemsstat där personuppgiftsincidenten inträffade.

Utbytet ska inte återupptas förrän de behöriga myndigheterna uppmanar kommissionen att återupprätta utbyten av upplysningar enligt detta direktiv med den medlemsstat där personuppgiftsincidenten inträffade.”

(20) Artikel 25a ska ersättas med följande:

”Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och vad avser artiklarna 8aa, 8ab och 8ac och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.”

(21) En ny bilaga V, vars text återfinns i bilagan till detta direktiv, ska läggas till.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2021 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1 Förslagets eller initiativets titel
- 1.2 Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3 Typ av förslag eller initiativ
- 1.4 Mål
- 1.5 Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.6 Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.7 Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1 Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2 Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1 *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2 *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3 *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4 *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5 *Bidrag från tredje part*
- 3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning

1.2 Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁷

14

14.03

1.3 Typ av förslag eller initiativ

Ny åtgärd

Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²⁸

Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4 Mål

1.4.1. *Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till*

I kommissionens arbetsprogram för 2020 anges kampen mot skatteundandragande som en av kommissionens prioriteringar. Som en uppföljning av detta är det viktigaste åtgärdsområdet att ytterligare förstärka kampen mot skatteundandragande och öka insynen och utbytet av upplysningar.

1.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifikt mål

Syftet med den föreslagna lagstiftningen är att förbättra funktionen av de befintliga bestämmelserna i direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete. De föreslagna ändringarna rör alla former av utbyte av upplysningar och administrativt samarbete. De syftar även till att bredda räckvidden för automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om upplysningar som rapporteras av plattformsoperatörer.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Verksamhetsbaserad budgetering 3

²⁷ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

²⁸ I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

En förbättring av de befintliga bestämmelserna bör ha en positiv inverkan på en effektiv tillämpning av direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete. Genom att de befintliga bristerna åtgärdas på ett enhetligt sätt säkerställs rättslig säkerhet och klarhet.

Rapporteringskravet avseende inkomst som genereras via användning av digitala plattformar syftar främst till att informera skattemyndigheterna om verksamheter med en dimension som går utöver en enda jurisdiktion. De upplysningar som rapporteras och utbyts med de berörda jurisdiktionerna kommer att ge de behöriga myndigheterna möjlighet att bedöma vilken skatt som ska betalas på grundval av korrekta och fullständiga upplysningar. Genom att ett rapporteringskrav införs för digitala plattformar kommer säljares inkomster dessutom att rapporteras på ett sådant sätt att likvärdiga förutsättningar kommer att skapas mellan säljarna, oavsett om de bedriver verksamhet via digitala plattformar eller ej. Dessutom kommer alla plattformsoperatörer att omfattas av samma krav.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Förslaget kommer att styras av kraven i direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete (som det ändrar) i förhållande till följande: i) medlemsstaternas årliga tillhandahållande av statistik om utbyte av information, och ii) en rapport från kommissionen på grundval av denna statistik, inklusive om ändamålsenligheten med det automatiska utbytet av upplysningar.

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete kommer att ändras för att förbättra de befintliga bestämmelsernas funktion omedelbart när ändringarna träder i kraft och införa skyldigheter för digitala plattformsoperatörer för att samla in och rapportera upplysningar om inkomst som genereras av skattebetalare via digitala plattformar.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

En åtgärd på EU-nivå kommer att tillföra ett mervärde jämfört med enskilda medlemsstaters initiativ på området. För det första kommer detta att säkerställa en enhetlig tillämpning av reglerna i EU. För det andra kommer alla plattformar som omfattas att vara föremål för samma rapporteringskrav. För det tredje kommer rapporteringen att kompletteras med utbyte av upplysningar, vilket ger skatteförvaltningarna en heltäckande uppsättning uppgifter om inkomster från digitala plattformar. Samordnade åtgärder på EU-nivå kan således säkerställa att systemet för utbyte av upplysningar och administrativt samarbete är ändamålsenligt och fullständigt på ett bättre sätt än enskilda initiativ från medlemsstaterna.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Vad gäller digitala plattformsoperatörer har tolv medlemsstater lagstiftning och/eller administrativ vägledning enligt vilken plattformsoperatörer ska rapportera upplysningar till skatteförvaltningarna om säljare som är aktiva på deras plattformar.

Ytterligare fyra medlemsstater planerar att införa sådan lagstiftning eller administrativ vägledning. Merparten av medlemsstaterna har dessutom genomfört efterlevnadskontroller med inriktning på transaktioner som underlättas av plattformar, i form av granskningar, skrivelser eller informationskampanjer.

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Eftersom förslaget är utformat för att ändra direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete kommer de förfaranden, arrangemang och it-verktyg som redan inrättats eller som är under utveckling inom ramen för det direktivet att vara tillgängliga för detta förslags syften.

1.6 Varaktighet och budgetkonsekvenser

- Förslag eller initiativ som **pågår under begränsad tid**
 - Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
 - Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.
- Förslag eller initiativ som **pågår under en obegränsad tid**
 - Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
 - beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 Planerad metod för genomförandet²⁹

- Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen
 - av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer,
 - av genomförandeorgan
- Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros
 - tredjeländer eller organ som de har utsett
 - internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
 - EIB och Europeiska investeringsfonden
 - organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
 - offentligrättsliga organ
 - privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
 - organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
 - personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten
 - *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Kommentarer

Detta förslag bygger på den befintliga ramen och system för automatiskt utbyte av upplysningar som utarbetats i enlighet med artikel 21 i direktiv 2011/16/EU i samband med ett tidigare ändringsförslag. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna ta fram standardformulär och format för informationsutbytet genom genomförandeåtgärder. Vad gäller det gemensamma kommunikationsnätet, som ska möjliggöra utbyte av information mellan medlemsstaterna, är kommissionen ansvarig för utvecklingen av ett sådant nät och

²⁹ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

medlemsstaterna åtar sig att skapa en lämplig nationell infrastruktur som möjliggör utbyte av information via nätet.

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Medlemsstaterna åtar sig att

- till kommissionen lämna en årlig utvärdering av ändamålsenligheten hos det automatiska utbyte av upplysningar enligt direktivet som avses i artikel 8, 8a, 8aa, 8ab, den föreslagna artikeln 8ac samt de praktiska resultat som uppnåtts,
- tillhandahålla en förteckning över statistiska uppgifter, som ska fastställas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 26.2 (genomförandeåtgärder) för en utvärdering av detta direktiv.

I artikel 27 har kommissionen åtagit sig att lägga fram en rapport om genomförandet av direktivet vart femte år, som började efter den 1 januari 2013. Resultaten av detta förslag (som ändrar direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning) kommer att ingå i den utvärderingsrapport som ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet som kommer att utfärdas senast den 1 januari 2028.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Följande potentiella risker har identifierats:

- Medlemsstaterna åtar sig att till kommissionen lämna de statistiska uppgifter som därefter kommer att utgöra underlag för utvärderingen av direktivet. Kommissionen åtar sig att vart femte år lägga fram en rapport på grundval av dessa uppgifter. I synnerhet vad gäller automatiskt informationsutbyte åtar sig medlemsstaterna att till kommissionen lämna en årlig bedömning av ändamålsenligheten med ett sådant utbyte. Den möjliga risken i samband med detta är att de upplysningar som inkommer till kommissionen inte håller förväntad kvalitet.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet

Fiscalis kommer att stödja det interna kontrollsystemet, i enlighet med förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013³⁰, genom att tillhandahålla medel för följande:

- Gemensamma åtgärder (t.ex. i form av projektgrupper).
- Utarbetande av de tekniska specifikationerna, inbegripet xml-schemat.

Huvudinslagen i kontrollstrategin är följande:

Offentlig upphandling

Kontrollförfarandena för upphandling anges i budgetförordningen: alla upphandlingsavtal upprättas efter det etablerade förfarandet för kontroll av kommissionens avdelningar för betalning, med beaktande av avtalsenliga skyldigheter och principerna om sund ekonomisk och allmän förvaltning. Bestämmelser om bedrägeribekämpning (kontroller, rapporter osv.) ingår i alla avtal

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 25).

som ingås mellan kommissionen och stödmottagarna. Detaljerade kravspecifikationer utformas och utgör basen för varje enskilt avtal. Godkännandeprocessen följer strikt GD Skatter och tullars TEMPO-metod: de förväntade resultaten granskas, ändras vid behov och godkänns (eller avvisas) slutligen uttryckligen. För att en faktura ska betalas krävs ett ”godkännandebrev”.

Tekniska kontroller vid upphandling

GD Skatter och tullar utför kontroller av de resultat som ska levereras och övervakar de verksamheter och tjänster som utförs av uppdragstagarna. GD Skatter och tullar utför även regelbundet kvalitets- och säkerhetsrevisioner rörande uppdragstagarna. Vid kvalitetsrevisioner kontrolleras huruvida uppdragstagarnas faktiska processer överensstämmer med de regler och förfaranden som angetts i deras kvalitetsplaner. Vid säkerhetsrevisioner granskas de specifika processerna, förfarandena och systemen.

Utöver ovan nämnda kontroller utför GD Skatter och tullar traditionella budgetkontroller:

Förhandskontroll av åtaganden

Alla åtaganden av GD Skatter och tullar kontrolleras av chefen för enheten Personal och ekonomi. Följaktligen täcks 100 % av de belopp som det har gjorts åtaganden för av en förhandskontroll. Detta förfarande medför en hög grad av säkerhet i fråga om transaktionernas laglighet och korrekthet.

Förhandskontroll av betalningar

100 % av betalningarna är förhandskontrollerade. Minst en betalning (från alla utgiftskategorier) per vecka väljs ut slumpmässigt för ytterligare förhandskontroll, som utförs av chefen för enheten Personal och ekonomi. För denna aktivitet finns inget resultatmål angående täckningsgraden, eftersom syftet med kontrollen är att granska betalningar ”slumpmässigt” för att kontrollera att de förberetts enligt kraven. De återstående betalningarna behandlas på daglig basis enligt de gällande reglerna.

Förklaringar av den vidaredelegerade utanordnaren

Samtliga vidaredelegerade utanordnare undertecknar förklaringar till stöd för den årliga verksamhetsrapporten för det berörda året. Dessa förklaringar täcker verksamheterna inom programmet. Vidaredelegerade utanordnare förklarar att de verksamheter som har samband med genomförandet av budgeten har utförts enligt principerna om sund ekonomisk förvaltning, att införda förvaltnings- och kontrollsystem har medfört en tillräcklig grad av säkerhet rörande transaktionernas laglighet och korrekthet, att de risker som är knutna till dessa verksamheter har identifierats och rapporterats korrekt och att motverkande åtgärder har genomförts.

2.2.3. *Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel*

Genom dessa kontroller får GD Skatter och tullar en tillräcklig grad av säkerhet rörande utgifternas kvalitet och korrekthet och minskar risken för att reglerna inte efterlevs. De ovan nämnda kontrollåtgärderna minskar de potentiella riskerna under målet på 2 % och når ut till alla stödmottagare. Eventuella åtgärder för ytterligare riskreducering skulle medföra oproportionellt höga kostnader och övervägs således inte. De övergripande kostnader som rör genomförandet av ovan nämnda kontrollstrategi – för alla utgifter inom ramen för Fiscalis 2020-programmet – är

begränsade till 1,6 % av de totala utbetalningarna. Proportionen förväntas förbli densamma för detta initiativ. Programmets kontrollstrategi bedöms vara effektiv för sitt syfte att begränsa risken för bristande regelefterlevnad till praktiskt taget noll och står i proportion till relaterade risker.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999³¹ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96³², i syfte att fastställa om det i samband med ett avtal eller beslut om bidrag eller avtal som finansieras enligt den här förordningen, har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens finansiella intressen.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	14.03.01	Diff./Icke-diff. ³³	från Eftaländer ³⁴	från kandidatländer ³⁵	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
1A – Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning]	Förbättring av skattesystemens funktionssätt	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer [...][Rubrik.....]	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) (EGT L 136, 31.5.1999, s. 1).

³² Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

³³ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

³⁴ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³⁵ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

	[...][XX.ÅÅ.ÅÅ.ÅÅ]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
--	--------------------	--	--------	--------	--------	--------

3.2 Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1 Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1A	Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning
---	----	---

GD: Skatter och tullar			År N ³⁶	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	År N+5		TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik 14.03 01	Åtaganden	1)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Betalningar	2)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
Budgetrubrik (nr)	Åtaganden	1a)								
	Betalningar	2a)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ³⁷										
Budgetrubrik (nr)		3)								
TOTALA anslag för GD Skatter och tullar	Åtaganden	= 1+1 a +3	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Betalningar	= 2+2 a +3	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

³⁶ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Betalningar	5)	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
•TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		6)								
TOTALA anslag för RUBRIK 1A i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Betalningar	=5+6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	4)	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Betalningar	5)	0,000	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1-4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1			1,1
	Betalningar	=5+6	0,0	0,4	0,4	0,1	0,1	0,1		1,1

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Totala administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	TOTALT
GD: Skatter och tullar							
• Personalresurser		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Övriga administrativa utgifter		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
TOTALT för GD Skatter och tullar	Anslag	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N ³⁸	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	År N+5	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	0,473	0,473	0,130	0,115	0,115		1,306
	Betalningar	0,073	0,473	0,430	0,115	0,115	0,100	1,306

³⁸

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2 Beräknad inverkan på driftsanslagen

Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ↓			År N	År N+1	År N+2	År N+3	År n+4	TOTALT						
	OUTPUT													
	Typ ³⁹	Gensnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totantal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁴⁰ ...														
Specifikation			0,400	0,100										0,500
Utveckling				0,280										0,280
Underhåll						0,050	0,050		0,050		0,050			0,150
Stöd				0,010		0,030	0,030		0,030		0,030			0,100
Utbildning														
Hantering av it-tjänster				0,010		0,020	0,020		0,020		0,020			0,070
Delsumma för specifikt mål nr 1				0,400		0,400		0,100		0,100		0,100		1,100
SPECIFIKT MÅL nr 2...														
– Resultat														

³⁹ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁴⁰ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål...”.

Delsumma specifikt mål nr 2												
TOTALKOSTNAD		0,400		0,400		0,100		0,100		0,100		1,100

3.2.3 Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1. Sammanfattning

- Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁴¹	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	TOTALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	-----------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Övriga utgifter av administrativ natur	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Utanför RUBRIK 5⁴² of the multiannual financial framework						
Personalresurser						
Övriga utgifter av administrativ natur						
Delsumma utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen						

TOTALT	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁴¹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁴² Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)					
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (vid delegationer)					
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)					
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)					
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁴³					
XX 01 02 01 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)					
XX 01 02 02 (kontraktanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)					
XX 01 04 åå⁴⁴	– Vid huvudkontoret:				
	– vid delegationer				
XX 01 05 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)					
10 01 05 02 (kontraktanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)					
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
TOTALT	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Förberedelse av möten och korrespondens med medlemsstaterna, arbete med formulär, it-format och den centrala medlemskatalogen, utkontraktering av arbete med it-systemen till externa tjänsteleverantörer
Extern personal	Ej tillämpligt

⁴³

⁴⁴

[Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].
Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.
- Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetrubriker och motsvarande belopp.

[...]

- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

[...]

3.2.5 Bidrag från tredje part

Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

~~Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:~~

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
- Påverkan på egna medel
 - Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁴⁵					För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
		År N	År N+1	År N+2	År N+3				
Artikel									

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

[...]

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[...]

⁴⁵ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds-kostnader.